

איזי הוקר,

התאספנו - קרובי משפחה, חברי כפר הנשיא וידידים רבים - כדי להיפרד ממך. אך אני מרשה לעצמי לפתוח בכמה משפטים באופן אישי.

הכרנו זה את זה 55 שנה - מגיל אחת-עשרה, כשגדלנו והתחנכנו בתנועת "הבונים" במצ'סטרי. יותר מאוחר התחלנו להיות יחד כחכשרת "גורזי ליד" והמשכנו לעבוד יחד במרכז התנועה בלונדון. עלינו ארצה באותה תקופה והחל ממרץ 1949 אנו חיים יחד כחברי כפר הנשיא.

הידידות בינינו התפתחה והתחזקה תוך כדי חיים המשותפים במשך כל השנים האלו. אך היא גם התחזקה למרות, ואולי בגלל השוני שהיה בינינו כבני-אדם: אופי שונה, תחומי התעניינות שונים ואפילו פילוסופיית חיים שונה. המדד העיקרי של הידידות - בשביל שש ובשבילי היית תמיד על-ידינו. כל שיטחה וכל רגע של מצוקה שלנו - היית איתנו. פיזית הידידות הגיעה לסופה, אך היא נשארה בחוכי ואיש לא יוכל לקחת אותה ממני.

אני רוצה להיפרד ממך בשם חברי כפר הנשיא. הם לא כל-כך ירצו לזכור אותך כפי שהיית בזמן האחרון - איש שבאבק במחלה הקשה והאכזרית, אלא כאחד החברים המרכזיים של הקיבוץ. איש עבודה, איש עקרונות ללא פשרות ומעל הכול - איש מסור ואחראי, שהאמין וגם חי לפי המושג "העבודה היא חיינו". היה לך חלק חשוב ביצירת התשתית של החקלאות בכפר הנשיא, ובמיוחד לגבי השטחים שלנו בעמק החולה. החברים המבוגרים יותר יזכרו היטב את הימים הגדולים, שבאנו להתגייס לאיסוף תפוחי-אדמה או בוטנים - עשרות חברים, שנהנו לעבוד תחת הפיקוד הנפלא שלך. בנוסף לריכוז ענף השלחין מיילאת תפקידים אחרים במשק, כולל ריכוז משק. ויותר מאוחר היית להרבה שנים לתמחירן ואחראי לכיטרות. ושוב היית מוכר לנו לפי התכונות של התמסרות, אתר-יות והתמדה. במשך כל השנים הצטבר אצלך ידע עצום על המשק. וכל הספרים ותחשיבים לא יחליפו אותך בידיע המצטבר שהיה בראשך. חלקך בבניית המשק ופיתוחו שמור לדור-רוח.

בשנים האחרונות התרכזת במלוי תפקיד שהתחלת בו קודם לכן - ואולי התפקיד החשוב ביותר בשבילך - התפקיד של "סבא". אתה ומטי גידלתם משפחה נהדרת - מרים, שולי, לאה ודוד, בני דוגם וילדיהם. ראינו בזמן מחלתך אצל מטי את הדאגה וההתמסרות, ומעל הכול את האהבה - וירענו שאלו באים רק כשהם הדדיים.

באה להיפרד ממך גם אחותך נינה. לצערנו שולי, האח סמי והאחיות אסתר וגרטי נמצאים בחוץ-לארץ, אבל בוודאי ירצו להיות כלולים בדברי פרידה אלה.

היית סבא נהדר. לפני כמה שבועות היה לשוש ולי העונג להיות מוזמנים למסיבה משפחתית לרגל יום ההולדת של הנכדה אלמוג. ישבנו עם כל המשפחה וראינו איך אתה, כשיא המלחמה במחלה, באת והשתתפת. למרות שזה היה כל-כך קשה לך, ראינו על פניך מבט של אהבה, אושר וגאווה. לא אשכח את הרגעים האלו.

ואני רוצה להגיד לבנים, ובעיקר לנכדים: אומנם איבדתם אב וסבא נהדר, אך תשמרו על הזכרונות. כי בתוך הזכרונות האלו ישנה דמות של בן-אדם, שיכולה לשמש סמל בשבילכם לחייכם בעתיד.

יהי זכרו כרוך.